

Fremtiden vil komme til at udbetale 50 Øre pr. Dag i Stedet for 25 Øre, ligesom man for de Soldaters Vedkommende, der er paa Selvforplejning, forøger det Beløb, der stilles til Raadighed for dem, op til 135 Øre. Disse Foranstaltninger vil altsaa i den nærmeste Tid træde i Kraft og forhaabentlig bidrage til, at man kommer ud over de Vanskeligheder, som her har meldt sig.

Saa har den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti rettet et Spørgsmaal til mig med Hensyn til Avertissementer. Forholdet er her ved fælles Aftale mellem Ministeriet paa Konseilspræsidiets Foranstaltninger ordnet saaledes, at der er opstillet den Regel, at man med Hensyn til Statens Avertissementer skal bestræbe sig for at fordele disse nogenlunde ligeligt mellem Blade tilhørende de forskellige Partier, men naturligvis med en vis Hensyntagen til, hvilke Kredse man i det paagældende Avertissement henvender sig til. Denne Grundregel er bekendtgjort for de forskellige militære Myndigheder og er den Rettesnor, ud fra hvilken de skal handle, og det gælder altsaa ogsaa den Remontekommissionsbekendtgørelse, som det ærede Medlem her har nævnt for mig. Nu er jo fra gammel Tid Forholdet dette, at Statens Avertissementer saa godt som udelukkende eller i hvert Fald aldeles overvejende indrykkedes i de ældre Blade, hvilket vil sige Blade tilhørende det konservative Parti eller Partiet Venstre. Efterhaanden er dette i Henseende til det nævnte almindelige Princip ændret noget, men i det store og hele er der her en betydelig Gnidningsmodstand at overvinde, saaledes at man indtil denne Dag i hvert Fald i de Eksempler, jeg har truffet paa, naar der har været rettet en eller anden Henvendelse til mig, bestandig har faaet Indtryk af, at der vedblivende averteres meget mere i de konservative Blade og Blade tilhørende Venstre end i Blade af andre Partier. Men man nærmer sig lidt efter lidt til en nogenlunde ensartet Fordeling af disse Avertissementer, som man fra Bladenes Side lægger megen Vægt paa at faa. Dette forhindrer imidlertid ikke, at det i bestemte Byer kan forekomme, at der indrykkes et Avertissement i det socialdemokratiske Blad, men ikke i det konservative Blad, idet Grupper af Avertissementer, som skal gaa gennem hele Landet eller over en stor Del af Landet, fordeles saaledes, at man averterer i de konservative Blade i een By og i de socialdemokratiske i en anden By; i et ra-

dikalt Blad i een By og i et Blad tilhørende Partiet Venstre et andet Sted. Derfor kan man meget vel tænke sig, at det i et enkelt Tilfælde kan forekomme i en bestemt By, at der kan være averteret i eet socialdemokratisk Blad, men ikke i et andet. Hermed tror jeg at have redegjort for den almindelige Regel. Hvorledes Forholdet har været med Hensyn til det paagældende Avertissement fra Remontekommissionen, skal jeg tilvejebringe en Liste over og stille den til Raadighed for det ærede Medlem eller Finansudvalget, saafremt det skulde interessere samme Udvalg.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte blandt andet, at Ministeriet for offentlige Arbejder havde udvist stor Forsømmelighed i Retning af at sørge for at fremskaffe Arbejde i denne arbejdsløse Periode. Denne Sætning udslyngede det ærede Medlem uden at underbygge den med nogen som helst Henvisning til noget som helst Materiale. Derfor kunde det maaske være fristende i Virkeligheden at forbigaa, hvad det ærede Medlem i saa Henseende udtalte. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at bortset fra en ganske kort Periode umiddelbart efter Krigens Udbrud havde Forholdene her i Landet lykkeligvis udviklet sig saaledes, at vi i Stedet for den frygtede Arbejdsløshed havde en saa forceret Virksomhed i alle Fag, at adskillige Ting maatte indstilles eller udskydes paa Grund af Mangel paa Arbejdskraft, og saaledes var Forholdene til det sidste Efteraar. Lige til Efteraaret 1917 har Forholdet været det, at en uhyre Mængde Arbejder, baade offentlige og private, har maattet vente af Mangel paa Arbejdskraft. I Løbet af Sommeren 1917 gjorde Mangel paa Materialier sig stadig stærkere gældende i forskellige Virksomheder, og dette Forhold gjorde sig selvfølgelig ogsaa gældende for de Virksomheder, Staten skulde sætte i Gang. Under disse Omstændigheder var det en Aftale med Folketingets Finansudvalg, for i Fjor Sommer i alt Fald, at man indtil videre ikke skulde forcere Statens Arbejder, men holde nogenlunde igen paa dem for saa des bedre at kunne komme frem med dem paa det Tidspunkt, da det blev nødvendigt. Men selvfølgelig maa man her stadig regne med, at den Tilbageholdenhed i Arbejdernes Udførelse, som begrundes af Materiale-mangel, er der ikke noget